

**privind exercitarea profesiei de medic, precum și
organizarea și functionarea Colegiului Medicilor din România**

CAPITOLUL I

EXERCITAREA PROFESIEI DE MEDIC

Art. 1. – Profesia de medic se exercită, pe teritoriul României, în condițiile prezentei legi, de către persoanele fizice posesoare ale unui titlu oficial de calificare în medicină. Acestea pot fi:

- a) cetățeni ai statului român;
- b) cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene;
- c) soțul și descendenții de gradul I aflați în întreținerea unui cetățean al unuia din statele prevăzute la lit.b), care desfășoară legal activități salariate sau nesalariate pe teritoriul României, indiferent de cetățenia acestora;
- d) beneficiarii statutului de rezident pe termen lung, acordat conform normelor Uniunii Europene de către unul din statele prevăzute la lit. b).

Art. 2. – (1) În sensul prezentei legi, termenul de *medici cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene* desemnează, prin asimilare, și medicii aflați în situațiile prevăzute la art.1 lit.c) și d).

(2) În mod exclusiv, prin termenul de *stat membru de origine sau de proveniență* și, după caz, *stat membru gazdă*, se înțelege un stat membru al Uniunii Europene, un stat aparținând Spațiului Economic European sau Confederația Elvețiană.

(3) Prin *titlu oficial de calificare în medicină* se înțelege:

a) diploma de medic, eliberată de către o instituție de învățământ superior medico-farmaceutic acreditată din România;

b) certificatul de medic specialist, eliberat de Ministerul Sănătății;

c) certificatul de medic primar, eliberat de Ministerul Sănătății;

d) diploma, certificatul sau un alt titlu în medicină, eliberate conform normelor Uniunii Europene de către statele membre ale Uniunii Europene, statele aparținând Spațiului Economic European sau de către Confederația Elvețiană;

e) diploma, certificatul sau un alt titlu în medicină, dobândite într-un stat terț și recunoscute de unul dintre statele membre enumerate la lit.d) ori echivalate în România.

Art. 3. – Titlurile oficiale de calificare în medicină obținute în afara României, a statelor membre ale Uniunii Europene, a statelor aparținând Spațiului Economic European sau a Confederației Elvețiene se echivalează potrivit legii. Excepție de la aceste prevederi fac titlurile oficiale de calificare în medicină care au fost recunoscute de unul din aceste state.

Art. 4. – Controlul și supravegherea exercitării profesiei de medic se realizează de către Colegiul Medicilor din România și de către Ministerul Sănătății, denumite în continuare *autorități competente române*.

Art. 5. – (1) Profesia de medic are ca principal scop asigurarea stării de sănătate prin prevenirea îmbolnăvirilor, promovarea, menținerea și recuperarea sănătății individului și a colectivității.

(2) În vederea realizării acestui scop, pe tot timpul exercitării profesiei, medicul trebuie să dovedească disponibilitate, corectitudine, devotament, loialitate și respect față de ființa umană.

(3) Deciziile și hotărârile cu caracter medical vor fi luate având în vedere interesul și drepturile pacientului, principiile medicale general acceptate, nediscriminarea între pacienți, respectarea demnității umane, principiile eticii și deontologiei medicale, grija față de sănătatea pacientului și sănătatea publică.

Art. 6. – (1) În scopul asigurării în orice împrejurare a intereselor pacientului, profesia de medic are la baza exercitării sale independența și libertatea profesională a medicului, precum și dreptul de decizie asupra hotărârilor cu caracter medical.

(2) Având în vedere natura profesiei de medic și obligațiile fundamentale ale medicului față de pacientul său, medicul nu este funcționar public.

(3) În legătură cu exercitarea profesiei și în limita competențelor profesionale, medicului nu-i pot fi impuse îngrădiri privind prescripția și recomandările cu caracter medical, având în vedere caracterul umanitar al profesiei de medic, obligația medicului de deosebit respect față de ființa umană și de loialitate față de pacientul său, precum și dreptul medicului de a prescrie și recomanda tot ceea ce este necesar din punct de vedere medical pacientului.

(4) Timpul de muncă este în conformitate cu normele Organizației Mondiale a Sănătății.

Art. 7. – (1) Cu excepția cazurilor de forță majoră, de urgență ori când pacientul sau reprezentanții legali ori numiți ai acestuia sunt în imposibilitate de a-și exprima voința sau consimțământul, medicul acționează respectând voința pacientului și dreptul acestuia de a refuza sau de a opri o intervenție medicală.

(2) Responsabilitatea medicală încetează în situația în care pacientul nu respectă prescripția sau recomandarea medicală.

Art. 8. – (1) Profesia de medic, indiferent de forma de exercitare, salariată și/sau independentă, se exercită numai de către medicii membri ai Colegiului Medicilor din România.

(2) Pentru accesul la una din activitățile de medic sau exercițiul acesteia, medicii cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai

unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, stabiliți în unul din aceste state, sunt exceptați, în caz de prestare temporară de servicii medicale, de la obligativitatea înscrierii în Colegiul Medicilor din România.

Art. 9. – (1) La primirea în rândurile Colegiului Medicilor din România, medicul va depune jurământul lui Hippocrate în formularea modernă adoptată de Asociația Medicală Mondială în cadrul Declarației de la Geneva din anul 1975:

*„Odată admis printre membrii profesiei de medic,
Mă angajez solemn să-mi consacru viața în slujba umanității.*

Voi păstra profesorilor mei respectul și recunoștința care le sunt datorate,

Voi exercita profesiunea cu conștiință și demnitate,

Sănătatea pacienților va fi pentru mine obligația sacră,

Voi păstra secretele încredințate de pacienți, chiar și după decesul acestora,

Voi menține, prin toate mijloacele, onoarea și nobila tradiție a profesiei de medic,

Colegii mei vor fi frații mei,

Nu voi îngădui să se interpună între datoria mea și pacient considerații de naționalitate, rasă, religie, partid sau stare socială,

Voi păstra respectul deplin pentru viața umană de la începuturile sale chiar sub amenințare și nu voi utiliza cunoștințele mele medicale contrar legilor umanității.

Fac acest jurământ în mod solemn, liber, pe onoare!”

(2) Prevederile alin.(1) se aplică și:

a) medicilor cetățeni români stabiliți în străinătate;

b) medicilor cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene stabiliți în România;

c) medicilor cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene stabiliți în unul din aceste state și care solicită intrarea în profesie în România.

(3) Medicii prevăzuți la alin.(2) lit.b) și c) pot depune jurământul în limba română sau în una din limbile de circulație din Uniunea Europeană.

Art. 10. – (1) Profesia de medic se exercită pe teritoriul României de către persoanele prevăzute la art.1, care îndeplinesc următoarele condiții:

- a) dețin un titlu oficial de calificare în medicină;
- b) nu se găsesc în vreunul din cazurile de nedemnitate sau incompatibilitate prevăzute de prezenta lege;
- c) sunt membri ai Colegiului Medicilor din România sau sunt înregistrați temporar la Colegiul Medicilor din România;
- d) sunt apți din punct de vedere medical pentru exercitarea profesiei de medic.

(2) Medicii cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, stabiliți pe teritoriul României, exercită profesia de medic cu aceleași drepturi și obligații ca și medicii cetățeni români membri ai Colegiului Medicilor din România.

Art. 11. – (1) Profesia de medic se exercită în România cu titlul profesional corespunzător calificării profesionale însușite, după cum urmează:

- a) medic de medicină generală;
- b) medic specialist în una din specialitățile clinice sau paraclinice prevăzute de *Nomenclatorul de specialități medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală*;
- c) medic primar în una din specialitățile clinice sau paraclinice prevăzute de *Nomenclatorul de specialități medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală*.

(2) Prevederile alin.(1) se aplică și cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene care dețin un titlu oficial de calificare în medicină și care exercită profesia în România.

(3) Medicii care au obținut certificatul de membru al Colegiului Medicilor din România pot desfășura activități medicale conform pregătirii profesionale în sistemul public de sănătate sau/și în sistemul privat, fie ca angajați, sau ca persoană fizică independentă pe bază de contract. În condițiile legii, medicii pot înființa cabinete de practică medicală.

Art. 12. – (1) Certificatele eliberate de autoritățile competente ale unui stat membru al Uniunii Europene, ale unui stat aparținând

Spațiului Economic European sau ale Confederației Elvețiene, care atestă că medicul posesor, cetățean al acestora, este titular de drept câștigat, sunt recunoscute de autoritățile competente române, permițând exercitarea activităților de medic și, respectiv, de medic de familie, inclusiv în cadrul sistemului național de asigurări sociale de sănătate, cu respectarea prevederilor prezentei legi.

(2) Prin *drept câștigat* se înțelege dreptul cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, ai statelor aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene de a exercita activitățile de medic, precum și cele de medic generalist, inclusiv în cadrul sistemului de protecție socială al statului membru de origine sau de proveniență, în cazul în care aceștia beneficiau de drept de liberă practică a profesiei și erau stabiliți în statul membru respectiv, anterior implementării Directivei Consiliului Uniunii Europene nr.93/16/CEE.

Secțiunea a 2-a *Nedemnități și incompatibilități*

Art. 13. – Este nedemn de a exercita profesia de medic:

a) medicul care a fost condamnat definitiv pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni contra umanității sau vieții în împrejurări legate de exercitarea profesiei de medic și pentru care nu a intervenit reabilitarea;

b) medicul căruia i s-a aplicat pedeapsa interdicției de a exercita profesia, pe durata stabilită, prin hotărâre judecătorească sau disciplinară.

Art. 14. – (1) Exercitarea profesiei de medic este incompatibilă cu:

a) calitatea de angajat ori colaborator al unităților de producție ori de distribuție de produse farmaceutice sau materiale sanitare;

b) calitatea de comerciant;

c) orice ocupație de natură a aduce atingere demnității profesionale de medic sau bunelor moravuri, conform Codului de deontologie medicală;

d) starea de sănătate fizică sau psihică necorespunzătoare pentru exercitarea profesiei medicale.

(2) Pe timpul stării de incompatibilitate se suspendă de drept calitatea de membru al Colegiului Medicilor din România și dreptul de

exercițiu al profesiei.

(3) În termen de 10 zile de la apariția situației de incompatibilitate, medicul este obligat să anunțe colegiul al cărui membru este.

(4) La solicitarea medicului, la sesizarea oricărei persoane ori instituții interesate, președintele colegiului din care face parte medicul poate constitui o comisie specială, pentru fiecare caz în parte, alcătuită din 3 medici primari, pentru a confirma sau infirma situația de incompatibilitate.

Secțiunea a 3-a

Autorizarea exercitării profesiei de medic

Art. 15. – (1) Exercițarea profesiei de medic se face, după obținerea calității de membru al Colegiului Medicilor din România, pe baza autorizației de liberă practică acordate de Ministerul Sănătății, până la aderarea României la Uniunea Europeană, după care această competență trece în responsabilitatea Colegiului Medicilor din România.

(2) Certificatul de membru al Colegiului Medicilor din România se obține pe baza următoarelor acte:

- a) titlurile oficiale de calificare în medicină prevăzute de lege;
- b) certificatul de cazier judiciar;
- c) certificatul de sănătate;
- d) declarație pe propria răspundere privind îndeplinirea condițiilor prevăzute la art.13 și 14.

(3) Colegiul Medicilor din România va comunica, din oficiu, în termen de 5 zile, Ministerului Sănătății, o copie a certificatului eliberat.

(4) Medicii cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, stabiliți în România, exercită profesia pe baza documentelor emise conform art.21 și în condițiile prevăzute la art.35.

(5) În caz de prestare temporară de servicii pe teritoriul României, medicii cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, stabiliți în unul din aceste state, sunt exceptați de la obligativitatea obținerii certificatului de membru al Colegiului Medicilor din România, cât și a autorizației de liberă practică a profesiei de medic. Accesul la activitățile de medic pe durata prestării serviciilor se face conform prevederilor art.25.

Art. 16. – (1) Medicii au dreptul la pensie pentru limită de vârstă la împlinirea vârstei de 60 de ani femeile și 65 de ani bărbații, cu excepția doctorilor în medicină, care pot rămâne în activitate până la vârsta de 65 de ani femeile și 70 de ani bărbații.

(2) Academicienii, profesorii, conferențiarii universitari și cercetătorii științifici gradul I și II care desfășoară activități medicale pot continua, la cerere, activitatea medicală până la vârsta de 65 de ani femeile și 70 de ani bărbații. Menținerea în activitatea medicală, după împlinirea acestor vârste, se face cu acordul Colegiului Medicilor din România și aprobarea Ministerului Sănătății.

(3) Persoanele prevăzute la alin.(1) și (2) pot cere pensionarea la vârsta de 60 de ani bărbații și 55 de ani femeile, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de legislația de asigurări sociale de stat.

(4) Medicii care au depășit vârstele prevăzute la alin.(1) și (2) pot profesa în continuare, pe baza certificatului de membru al Colegiului Medicilor din România, numai în sectorul privat, pe baza autorizației anuale a Colegiului Medicilor din România, eliberat în urma examenului medical.

(5) Medicii care au împlinit vârsta de pensionare - 60 de ani femeile și 65 de ani bărbații - nu pot deține funcția de director general, director general adjunct, în cadrul Ministerului Sănătății și al ministerelor și instituțiilor centrale cu rețea sanitară proprie, al direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București, al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și al caselor județene de asigurări de sănătate, precum și funcțiile de director general și director general adjunct de spital, cu excepția funcțiilor de director general și director general adjunct de spital clinic universitar și institute de cercetare, pentru persoanele prevăzute la alin.(2).

(6) Medicii deținuți sau internați din motive politice, aflați în situațiile prevăzute la art.1 alin.(1) și (2) din Decretul-lege nr.118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare, pot fi menținuți, la cerere, în activitatea profesională, pe baza certificatului anual de sănătate. Aceste prevederi se aplică și medicilor care, din motive politice, au fost obligați să își întrerupă studiile o anumită perioadă, obținându-și licența cu întârziere, ori celor care au fost împiedicați să își reia activitatea profesională.

(7) Prin derogare de la prevederile alin.(4), medicii de familie stabiliți în mediul rural își pot continua activitatea după împlinirea vârstei de pensionare, la cerere, cu aviz anual eliberat de Ministerul Sănătății și Colegiul Medicilor din România, pe baza certificatului de sănătate.

Art. 17. – (1) În cazul în care un medic își întrerupe activitatea profesională sau se află într-o situație de incompatibilitate pe o perioadă mai mare de 5 ani, Colegiul Medicilor din România va reatesta competența profesională a acestuia, în vederea reluării activității medicale.

(2) Procedura privind modalitățile și condițiile de verificare și atestare a nivelului profesional se stabilește de către Consiliul Național al Colegiului Medicilor din România.

(3) Prevederile alin.(1) se aplică și medicilor cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, stabiliți în România.

Art. 18. – (1) Practicarea profesiei de medic de către o persoană care nu are această calitate constituie infracțiune și se pedepsește conform Codului penal.

(2) Colegiul Medicilor din România, prin președintele colegiului teritorial, este în drept să exercite acțiunea civilă sau să seseze, după caz, organele judiciare sau autoritățile competente, pentru urmărirea și trimiterea în judecată a persoanelor care își atribuie sau care întreprindează fără drept titlul ori calitatea de medic sau care practică în mod nelegal medicina.

(3) Acțiunea penală împotriva unui membru al Colegiului Medicilor din România cu privire la fapte ce au legătură cu exercitarea profesiei de medic se pune în mișcare cu înștiințarea prealabilă a colegiului al cărui membru este medicul respectiv.

(4) Instanțele de judecată civile sau penale, din oficiu, vor comunica Colegiului Medicilor din România hotărârile judecătorești rămase definitive, prin care s-au pronunțat cu privire la fapte exercitate în timpul și în legătură cu profesia de către medici pe teritoriul României.

CAPITOLUL II
DISPOZIȚII PRIVIND EXERCITAREA PROFESIEI DE MEDIC
PE TERITORIUL ROMÂNIEI DE CĂTRE MEDICII CETĂȚENI
AI UNUI STAT MEMBRU AL UNIUNII EUROPENE, AI UNUI
STAT APARTINÂND SPAȚIULUI ECONOMIC EUROPEAN
SAU AI CONFEDERAȚIEI ELVEȚIENE

Secțiunea 1

Dispoziții privind facilitarea dreptului de stabilire

Art. 19. – La intrarea în profesie, medicii cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene vor prezenta autorităților române competente certificatul cazierului judiciar emis de statul membru de origine sau de proveniență sau, în lipsa acestuia, un document echivalent emis de acel stat.

Art. 20. – (1) Pentru accesul la una din activitățile medicale sau pentru exercițiul acesteia, medicii cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene vor prezenta autorităților competente române certificatul de sănătate fizică și psihică eliberat de statul membru de origine sau de proveniență.

(2) În situația în care, pentru accesul și exercițiul activității prevăzute la alin.(1), statul membru de origine sau de proveniență nu impune o astfel de cerință și, în consecință, nu emite cetățenilor săi un astfel de document, autoritățile competente române acceptă din partea acestuia un atestat echivalent certificatului de sănătate.

Art. 21. – (1) Cererile medicilor cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene cu privire la accesul în România la una din activitățile medicale se soluționează de către Ministerul Sănătății, în colaborare cu Colegiul Medicilor din România, în termen de 3 luni de la data depunerii dosarului complet de către cel interesat.

(2) Dosarul prevăzut la alin.(1) trebuie să cuprindă următoarele documente:

- a) documentul de identitate;
- b) diploma de medic obținută în România, diploma de medic

obținută sau, după caz, recunoscută într-un stat membru al Uniunii Europene, într-un stat aparținând Spațiului Economic European sau în Confederația Elvețiană, respectiv atestatul de echivalare emis de Ministerul Educației și Cercetării în cazul diplomelor de medic obținute într-un stat terț și care nu au fost recunoscute de unul din statele membre enumerate;

c) în situația medicilor specialiști, și diploma, certificatul sau titlul care atestă specializarea în una din specialitățile clinice sau paraclinice prevăzute de *Nomenclatorul de specialități medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală sau de normele Uniunii Europene*, după caz;

d) certificatul de sănătate sau atestatul echivalent al acestuia, emis de statul membru de origine sau de proveniență;

e) certificatul de cazier judiciar, emis de statul membru de origine sau de proveniență, în cazul în care intrarea în profesie se face în România iar, în lipsa acestuia, documentul echivalent emis de statul respectiv.

(3) Deciziile autorităților competente române în aceste cazuri pot fi atacate la instanța de contencios administrativ.

(4) În situația prevăzută la art.22, cererea de reexaminare suspendă termenul legal de soluționare. Autoritățile competente române vor continua procedura prevăzută la alin.(1) după primirea răspunsului din partea statului membru consultat sau după expirarea termenului de 3 luni prevăzut de normele Uniunii Europene pentru formularea răspunsului de către statele membre consultate în aceste situații.

Art. 22. – (1) Atunci când autoritățile competente române au cunoștință de fapte grave și precise care pot avea repercusiuni asupra începerii activității profesionale sau asupra exercitării profesiei de medic în România, comise de medicii cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, anterior stabilirii în România și în afara teritoriului său, acestea informează statul membru de origine sau de proveniență al celor în cauză.

(2) Autoritățile competente române comunică statului membru gazdă informațiile solicitate cu privire la sancțiunile disciplinare de natură profesională sau administrativă, precum și cu privire la sancțiunile penale interesând exercițiul profesiei de medic, aplicate medicilor pe durata exercitării profesiei în România.

(3) Autoritățile competente române analizează informațiile transmise de statul membru gazdă cu privire la faptele grave și precise comise de medicii cetățeni români sau care provin din România, anterior stabilirii în statul membru gazdă și în afara teritoriului, sau fapte care pot avea repercusiuni asupra începerii activității profesionale sau asupra exercitării profesiei de medic în acel stat.

(4) Autoritățile competente române decid asupra naturii și amplitudinii investigațiilor pe care le întreprind în situațiile pentru care au fost sesizate și comunică statului membru gazdă, în termen de 3 luni de la primirea solicitării acestuia, consecințele care rezultă cu privire la atestatele și documentele pe care le-au emis în cazurile respective.

(5) Autoritățile competente române asigură confidențialitatea informațiilor transmise.

Art. 23. – Documentele prevăzute la art.19, 20 și 22 sunt valabile 3 luni de la data emiterii.

Secțiunea a 2-a

Dispoziții cu privire la libera prestare a serviciilor medicale

Art. 24. – (1) Medicii cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, stabiliți în unul din aceste state, sunt exceptați de la obligația înscrierii în Colegiul Medicilor din România, precum și de la plata cotizației de membru, atunci când solicită accesul la una din activitățile de medic, în vederea prestării temporare de servicii medicale în România.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) sunt înregistrate automat la Colegiul Medicilor din România pe durata prestării temporare de servicii medicale, în vederea aplicării prevederilor art.28, pe baza informării Ministerului Sănătății.

(3) Exercițarea activităților de medic în aceste situații se face cu drepturile și respectarea celorlalte obligații prevăzute de lege pentru medicii cetățeni români.

(4) Atunci când, pe durata prestării temporare de servicii în România, persoanele enumerate la alin.(1) încalcă dispozițiile profesionale cu caracter disciplinar sau administrativ prevăzute de lege, autoritățile competente române informează statul membru în care cei în cauză sunt stabiliți.

Art. 25. – (1) Prestarea temporară de servicii medicale pe teritoriul României de către cetățenii unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene stabiliți în unul din aceste state se face pe baza următoarelor documente:

a) declarația prealabilă adresată autorităților competente române de către solicitant, declarație în care se precizează durata de prestare a activității medicale, natura și locul de desfășurare a acestor activități. În cazuri urgente, declarația poate fi făcută în termen de maximum 7 zile de la încetarea prestării acestor activități;

b) dovezi prin care autoritățile competente ale statului membru în care este stabilit atestă că solicitantul exercită legal activitățile respective pe teritoriul aceluia stat;

c) dovezi prin care autoritățile competente ale statului membru de origine sau de proveniență atestă că solicitantul este posesor al diplomelor, certificatelor sau altor titluri de medic prevăzute de normele Uniunii Europene pentru prestarea activităților în cauză.

(2) Documentele prevăzute la alin.(1) sunt valabile timp de 12 luni de la data emiterii lor.

Art. 26. – (1) În caz de prestare temporară a serviciilor care antrenează deplasarea prestatorului în România, medicii cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, stabiliți în unul din aceste state, sunt exceptați de la procedura de acreditare prevăzută de legislația asigurărilor sociale de sănătate.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) au obligația de a informa în prealabil Casa Națională de Asigurări de Sănătate asupra serviciilor pe care urmează să le presteze pe teritoriul României, iar în caz de urgență, în termen de maximum 7 zile de la prestarea acestora.

Art. 27. – Începând cu data aderării la Uniunea Europeană, autoritățile competente române vor retrage, după caz, temporar sau definitiv, dovezile prevăzute la art.25 alin.(1) lit.b) eliberate medicilor cetățeni români, precum și medicilor care întrunesc condițiile prevăzute la art.1 lit.b) - d), stabiliți în România, în cazul în care acestora li se aplică sancțiunile prevăzute de lege cu ridicarea dreptului de liberă practică a profesiei.

*Secțiunea a 3-a**Dispoziții comune cu privire la dreptul de stabilire și libera
prestare de servicii medicale*

Art. 28. – Medicii cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene care, în timpul exercitării profesiei în România, încalcă dispozițiile, legile și regulamentele profesiei, răspund potrivit legii.

Art. 29. – (1) Medicii cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene care exercită profesia de medic în România au dreptul de a atașa la titlul profesional prevăzut la art.11 titlul legal de formare obținut în statul membru de origine sau de proveniență, în limba statului emitent și, eventual, abrevierea acestui titlu. Titlul de formare va fi însoțit de numele și locul instituției sau al organismului emitent.

(2) Dacă titlul respectiv de formare desemnează în România o pregătire complementară neînsușită de beneficiar, acesta va utiliza în exercițiul profesiei forma corespunzătoare a titlului, indicată de autoritățile competente române.

Art. 30. – (1) Medicii cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, stabiliți și care exercită profesia de medic în România, au obligația de a se informa la autoritățile competente cu privire la legislația din domeniul sănătății, domeniul securității sociale, precum și cu privire la Codul de deontologie medicală.

(2) În vederea furnizării informațiilor prevăzute la alin.(1), autoritățile române competente vor organiza, la nivelul structurilor teritoriale și centrale, birouri de informare legislativă.

CAPITOLUL III

ORGANIZAREA ȘI FUNCȚIONAREA COLEGIULUI

MEDICILOR DIN ROMÂNIA

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Art. 31. – (1) Colegiul Medicilor din România se organizează și funcționează ca organizație profesională a corpului medical, de interes public, apolitică și fără scop patrimonial, având ca principal obiect de activitate controlul și supravegherea exercitării profesiei de medic.

(2) Colegiul Medicilor din România are autonomie instituțională și își exercită atribuțiile fără posibilitatea vreunei imixțiuni.

Art. 32. – (1) Colegiul Medicilor din România se organizează și funcționează pe criterii teritoriale, la nivel național și județean, respectiv la nivelul municipiului București.

(2) Între Colegiul Medicilor din România și colegiile teritoriale există raporturi de autonomie funcțională, organizatorică și financiară.

(3) Sediul Colegiului Medicilor din România este în municipiul București.

Secțiunea a 2-a

Atribuțiile Colegiului Medicilor din România

Art. 33. – (1) Colegiul Medicilor din România are următoarele atribuții:

a) asigură aplicarea legilor, regulamentelor și normelor care organizează și reglementează exercitarea profesiei de medic;

b) apără demnitatea și promovează drepturile și interesele membrilor săi în toate sferele de activitate; apără onoarea, libertatea și independența profesională a medicului, precum și dreptul acestuia de decizie în exercitarea actului medical;

c) asigură respectarea de către medici a obligațiilor ce le revin față de bolnav și de sănătatea publică;

d) elaborează și adoptă Statutul Colegiului Medicilor din România și Codul de deontologie medicală;

e) controlează și supraveghează modul de exercitare a profesiei de medic, indiferent de forma de exercitare și de unitatea sanitară în care se desfășoară, precum și aplicarea legilor și regulamentelor specifice;

f) colaborează cu Ministerul Sănătății la formarea, specializarea și perfecționarea pregătirii profesionale a medicilor;

g) acționează, atât singur cât și împreună cu autorități/instituții publice cu atribuții în domeniu, în vederea asigurării calității actului medical în unitățile medicale;

h) elaborează ghiduri și protocoale de practică medicală, criteriile și condițiile privind asigurarea calității actului medical, pe care le propune, spre aprobare, Ministerului Sănătății;

i) colaborează cu Ministerul Sănătății la elaborarea metodologiei de acordare a gradului profesional și tematica de concurs;

j) organizează forme de educație medicală continuă și de ridicare a gradului de competență profesională a membrilor săi;

k) colaborează cu Ministerul Sănătății la elaborarea criteriilor și standardelor de dotare a cabinetelor de practică medicală independentă;

l) stabilește și reglementează regimul de publicitate a activităților medicale;

m) asigură cadrul necesar desfășurării unei concurențe loiale bazate exclusiv pe promovarea competenței profesionale;

n) controlează modul în care sunt respectate de către angajatori independența profesională a medicilor și dreptul acestora de decizie în exercitarea actului medical;

o) promovează și stabilește relații pe plan extern cu instituții și organizații similare;

p) colaborează cu Ministerul Sănătății la elaborarea reglementărilor din domeniul medical sau al asigurărilor sociale de sănătate;

q) reprezintă medicii cu practică independentă care desfășoară activități medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate; în acest sens, se va organiza o comisie, care va negocia condițiile și raporturile juridice ale acestei categorii de medici cu sistemul de asigurări sociale de sănătate;

r) organizează judecarea cazurilor de abateri de la normele de etică profesională, de deontologie medicală și de la regulile de bună practică profesională, în calitate de organ de jurisdicție profesională;

s) stabilește, în funcție de gradul riscului profesional, valoarea

riscului asigurat în cadrul asigurărilor de răspundere civilă profesională pentru membrii săi;

t) sprijină instituțiile și acțiunile de prevedere și asistență medico-socială pentru medici și familiile lor;

u) participă, împreună cu Ministerul Educației și Cercetării și Ministerul Sănătății, la stabilirea numărului anual de locuri în facultățile de medicină acreditate, precum și a numărului de locuri în rezidențiat;

v) organizează centre de pregătire lingvistică, necesare pentru exercitarea activității profesionale de către medicii cetățeni ai statelor membre ale Uniunii Europene, ai statelor aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene;

x) participă la elaborarea contractului-cadru, în condițiile legii;

y) participă, alături de Ministerul Sănătății, în mod egal, la constituirea comisiilor paritare de acreditare a medicilor.

(2) Colegiul Medicilor din România avizează înființarea cabinetelor medicale private indiferent de forma lor juridică și participă, prin reprezentanți anume desemnați, la concursurile organizate pentru ocuparea posturilor din unitățile sanitare publice.

Art. 34. – În exercitarea atribuțiilor prevăzute de prezenta lege, Colegiul Medicilor din România, prin structurile naționale sau teritoriale, are dreptul de a formula acțiune în justiție în nume propriu sau în numele membrilor săi.

Secțiunea a 3-a

Membrii Colegiului Medicilor din România

Art. 35. – (1) În vederea exercitării profesiei de medic, medicii cetățeni români și medicii cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, stabiliți în România, au obligația să se înscrie în Colegiul Medicilor din România.

(2) Calitatea de membru este dovedită prin certificatul de membru al Colegiului Medicilor din România, care se eliberează la înscrierea în corpul profesional.

(3) Înscrierea în Colegiul Medicilor din România și eliberarea certificatului de membru se face numai pentru medicii care îndeplinesc condițiile prevăzute la art.10 alin.(1) lit.a), b) și d) și au depus jurământul prevăzut la art.9.

(4) Depunerea jurământului se va menționa în certificatul de membru al Colegiului Medicilor din România.

(5) Pot deveni, la cerere, membri ai Colegiului Medicilor din România și medicii cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, stabiliți în unul din aceste state și care prestează temporar servicii medicale în România, cu respectarea prevederilor alin.(3).

(6) Calitatea de membru al Colegiului Medicilor din România o pot păstra, la cerere, și medicii pensionari care au practicat profesia de medic.

(7) La data intrării în vigoare a prezentei legi, au de drept calitatea de membru al Colegiului Medicilor din România toți medicii înscriși până la această dată.

(8) Membrii Colegiului Medicilor din România sunt înscriși într-un registru, care se face public anual de către Colegiul Medicilor din România.

(9) Evidența și identificarea membrilor Colegiului Medicilor din România se vor putea face și prin folosirea codului numeric personal.

Art. 36. – (1) La cerere, membrii Colegiului Medicilor din România care, din motive obiective, întrerup pe o durată de până la 5 ani exercitarea profesiei de medic, pot solicita suspendarea calității de membru pe acea durată.

(2) Pe durata suspendării la cerere a calității de membru al Colegiului Medicilor din România se suspendă obligațiile și drepturile ce decurg din prezenta lege.

(3) Întreruperea exercitării profesiei de medic pe o durată mai mare de 5 ani atrage, de drept, pierderea calității de membru al Colegiului Medicilor din România.

Art. 37. – (1) Medicii cetățeni români și medicii cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, stabiliți în România, care doresc să exercite profesia, se înscriu ca membri ai Colegiului Medicilor din România la colegiul teritorial în raza căruia se află unitatea la care urmează să își desfășoare activitatea sau la colegiul teritorial în raza căruia își au domiciliul sau reședința.

(2) Medicii luați în evidența unui colegiu teritorial, dacă exercită activități medicale și pe raza altui colegiu teritorial, sunt obligați să anunțe și acest colegiu.

Secțiunea a 4-a
Drepturile și obligațiile membrilor
Colegiului Medicilor din România

Art. 38. – Membrii Colegiului Medicilor din România au următoarele drepturi:

a) să aleagă și să fie aleși în organele de conducere de la nivelul structurilor teritoriale sau naționale ale Colegiului Medicilor din România;

b) să se adreseze organelor abilitate ale Colegiului Medicilor din România și să primească informațiile solicitate;

c) să participe la orice acțiune a Colegiului Medicilor din România și să fie informați în timp util despre aceasta;

d) să folosească, împreună cu membrii săi de familie, toate dotările sociale, profesionale, culturale și sportive ale Colegiului Medicilor din România și ale colegiilor teritoriale;

e) să poarte însemnele Colegiului Medicilor din România;

f) să conteste sancțiunile primite;

g) să solicite ajutoare materiale pentru situații deosebite, atât personal cât și prin membrii lor de familie;

h) să beneficieze de asistență medicală gratuită și medicamente gratuite, atât personal, cât și pentru membrii lor de familie.

Art. 39. – Obligațiile membrilor Colegiului Medicilor din România sunt următoarele:

a) să facă dovada cunoașterii normelor de deontologie profesională și a celor care reglementează organizarea și funcționarea corpului profesional; modalitatea de testare a cunoștințelor de deontologie și a legislației profesionale se stabilește de Consiliul Național al Colegiului Medicilor din România;

b) să respecte dispozițiile Statutului Colegiului Medicilor din România, ale Codului de deontologie medicală, hotărârile organelor de conducere ale Colegiului Medicilor din România și regulamentele profesiei;

c) să rezolve sarcinile ce le-au fost încredințate în calitate de

membri sau de reprezentanți ai corpului profesional;

d) să participe la manifestările inițiate de organele de conducere, la activitățile profesionale ori de pregătire profesională inițiate ori organizate de către organele de conducere naționale sau locale;

e) să participe la ședințele ori adunările la care au fost convocați;

f) să execute cu bună-credință sarcinile ce decurg din hotărârile organelor de conducere ale Colegiului Medicilor din România;

g) să se abțină de la deliberările organelor de conducere în care sunt aleși, în cazul în care, în îndeplinirea unor atribuții ale acestor organe, au un interes propriu;

h) să păstreze secretul profesional;

i) să păstreze, în cadrul profesiei, confidențialitatea asupra dezbaterilor, opiniilor și voturilor exprimate în organele de conducere;

j) să respecte normele, principiile și îndatoririle deontologiei medicale;

k) să aibă un comportament demn în exercitarea profesiei ori a calității de membru al Colegiului Medicilor din România;

l) să achite, în termenul stabilit, cotizația datorată în calitate de membru al Colegiului Medicilor din România;

m) să rezolve litigiile cu alți membri, în primul rând prin mediere de către comisiile organizate în acest scop în cadrul Colegiului Medicilor din România;

n) să execute cu bună-credință atribuțiile ce le revin în calitate de reprezentant sau membru în organele de conducere ale Colegiului Medicilor din România, în colegiile județene sau în Colegiul municipiului București.

Art. 40. – Obligațiile membrilor Colegiului Medicilor din România, ce decurg din calitatea lor specială de medici, sunt:

a) să respecte și să aplice, în orice împrejurare, normele de deontologie medicală;

b) să nu aducă prejudicii reputației corpului medical sau altor membri, respectând statutul de corp profesional al Colegiului Medicilor din România;

c) să acorde, cu promptitudine și necondiționat, îngrijirile medicale de urgență, ca o îndatorire fundamentală profesională și civică;

d) să acționeze, pe toată durata exercitării profesiei, în vederea

creșterii gradului de pregătire profesională;

e) să aplice parafa, cuprinzând numele, prenumele, gradul, specialitatea și codul, pe toate actele medicale pe care le semnează;

f) să respecte drepturile pacienților.

Art. 41. – (1) În vederea creșterii gradului de pregătire profesională și asigurării unui nivel ridicat al cunoștințelor medicale, medicii sunt obligați să efectueze un număr de cursuri de pregătire și alte forme de educație medicală continuă și informare în domeniul științelor medicale, pentru cumularea numărului de credite stabilit în acest sens de către Colegiul Medicilor din România. Sunt creditate programele, precum și celelalte forme de educație medicală continuă avizate de către Colegiul Medicilor din România.

(2) Medicilor care nu realizează pe parcursul a 5 ani numărul minim de credite de educație medicală continuă stabilit de Consiliul Național al Colegiului Medicilor din România li se suspendă dreptul de liberă practică până la realizarea numărului de credite respectiv.

Secțiunea a 5-a *Organizare și funcționare*

A. Organizarea la nivel teritorial

Art. 42. – (1) La nivelul fiecărui județ, respectiv la nivelul municipiului București, se organizează câte un colegiu al medicilor, format din toți medicii cu drept de liberă practică din unitatea administrativ-teritorială respectivă, denumit în continuare *colegiul teritorial*.

(2) Colegiile teritoriale ale medicilor au personalitate juridică, patrimoniu și buget propriu. Patrimoniul se constituie din bunuri mobile și imobile, dobândite în condițiile legii.

(3) Sediul colegiului teritorial al medicilor este în orașul de reședință a județului, respectiv în municipiul București, pentru Colegiul Medicilor București.

(4) Nici un colegiu teritorial nu poate funcționa în afara Colegiul Medicilor din România.

Art. 43. – Organele de conducere ale colegiului teritorial sunt:

- a) adunarea generală;
- b) consiliul;
- c) biroul consiliului;
- d) președintele.

Art. 44. – (1) Adunarea generală este formată din membrii colegiului teritorial.

(2) Adunarea generală se întrunește anual, în primul trimestru, la convocarea consiliului, și adoptă hotărâri cu majoritate simplă în prezența a 2/3 din membrii săi. Dacă la prima convocare nu s-a realizat majoritatea de 2/3, după 10 zile se organizează o nouă ședință, cu aceeași ordine de zi, care va adopta hotărâri cu majoritate simplă, indiferent de numărul membrilor prezenți.

(3) Adunarea generală are următoarele atribuții:

- a) aprobă proiectul de buget al colegiului și, în baza raportului cenzorilor, descarcă de gestiune consiliul pentru anul fiscal încheiat;
- b) stabilește indemnizația de ședință a membrilor comisiei de disciplină;
- c) alege comisia de cenzori a colegiului.

Art. 45. – Membrii consiliului colegiilor teritoriale și membrii în adunarea generală națională se aleg pe o perioadă de 4 ani de către membrii colegiului respectiv, potrivit unui regulament electoral, aprobat de către Consiliul Național al Colegiului Medicilor din România.

Art. 46. – (1) Consiliul are un număr de membri proporțional cu numărul medicilor înscrși în evidența colegiului la data organizării alegerilor, după cum urmează:

- a) 11 membri, pentru un număr de până la 500 medici înscrși;
- b) 13 membri, pentru un număr de 501 până la 1.000 medici înscrși;
- c) 19 membri, pentru un număr de 1.001 până la 2.000 medici înscrși;
- d) 21 de membri, pentru un număr de peste 2.000 medici înscrși.

(2) Consiliul constituit la nivelul municipiului București este format din 23 de membri.

(3) Proportional cu numărul de membri ai Consiliului, se vor alege 3-9 membri supleanți.

Art. 47. – Consiliul colegiului teritorial exercită atribuțiile prevăzute de lege și date în competența sa prin Statutul Colegiului Medicilor din România sau prin hotărârea Consiliului Național.

Art. 48. – (1) Consiliul colegiului teritorial, în prima ședință, organizată în termen de maximum 5 zile de la alegere, alege biroul consiliului.

(2) Biroul consiliului colegiului teritorial este format dintr-un președinte, 3 vicepreședinți și un secretar.

(3) Președintele biroului consiliului colegiului teritorial este și președintele colegiului teritorial.

B. Organizarea la nivel național

Art. 49. – (1) Colegiul Medicilor din România este format din toți medicii înscrși în colegiile teritoriale.

(2) Colegiul Medicilor din România are personalitate juridică, patrimoniu și buget propriu. În bugetul propriu sunt cuprinse și contribuțiile colegiilor teritoriale în cotă fixă de 20% din cuantumul cotizațiilor. Patrimoniul poate fi folosit și în activități producătoare de venituri, în condițiile legii.

Art. 50. – Organele de conducere, la nivel național, ale Colegiului Medicilor din România sunt:

- a) adunarea generală națională;
- b) consiliul național;
- c) biroul executiv;
- d) președintele.

Art. 51. – (1) Adunarea generală națională este alcătuită din membrii Consiliului Național al Colegiului Medicilor din România și reprezentanți ai fiecărui colegiu teritorial, aleși potrivit art.46 alin.(1).

(2) Norma de reprezentare în adunarea generală națională este de 1/200 de membri.

(3) Reprezentanții în adunarea generală națională sunt aleși pe o durată de 4 ani.

(4) Proporțional cu numărul de medici înscriși în evidența colegiului teritorial se va alege un număr de 3 – 11 membri supleanți.

Art. 52. – Adunarea generală națională are următoarele atribuții:

- a) adoptă Statutul Colegiului Medicilor din România, precum și Codul de deontologie medicală;
- b) aprobă modificarea acestora;
- c) aprobă bugetul de venituri și cheltuieli și execuția celui pentru exercițiul expirat;
- d) alege, dintre membrii săi, comisia de cenzori;
- e) adoptă puncte de vedere care să reflecte poziția Colegiului Medicilor din România cu privire la aspecte de interes general în ceea ce privește profesia de medic ori statutul medicului în societate.

Art. 53. – (1) Adunarea generală națională adoptă hotărâri în prezența a cel puțin 2/3 din numărul membrilor săi, cu majoritate simplă de voturi.

(2) Dacă la prima convocare nu se realizează condiția de cvorum, după două săptămâni se va organiza o altă ședință, cu aceeași ordine de zi, care va putea adopta hotărâri indiferent de numărul membrilor prezenți, cu excepția situațiilor prevăzute la art.52 lit.a) și b), pentru care este necesară condiția de cvorum prevăzută la alin.(1).

(3) Adunarea generală națională se întrunește în ședință ordinară în trimestrul I al anului în curs.

Art. 54. – Adunarea generală națională este condusă de către președintele Colegiului Medicilor din România.

Art. 55. – Adunarea generală națională poate fi convocată de către:

- a) președintele Colegiului Medicilor din România;
- b) 3 dintre membrii Biroului executiv;
- c) 1/3 dintre membrii Consiliului Național al Colegiului Medicilor din România.

Art. 56. – (1) Consiliul Național al Colegiului Medicilor din România este alcătuit din câte un reprezentant al fiecărui județ, din 3 reprezentanți ai municipiului București și din câte un reprezentant al

medicilor din fiecare minister și instituție centrală cu rețea sanitară proprie. În afară de aceștia, Consiliul Național al Colegiului Medicilor din România poate fi asistat, cu rol consultativ, de câte un reprezentant al Academiei de Științe Medicale, Ministerului Sănătății, Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și Ministerului Justiției.

(2) Reprezentanții în Consiliul Național al Colegiului Medicilor din România sunt aleși pe o perioadă de 4 ani de către membrii consiliilor colegiilor teritoriale și reprezentanții acestora în Adunarea generală națională, întruniți într-o ședință comună.

(3) Cheltuielile cu deplasarea și diurna reprezentanților în Consiliul Național al Colegiului Medicilor din România vor fi suportate de către colegiile ai căror reprezentanți sunt.

(4) Consiliul Național al Colegiului Medicilor din România se întrunește legal în prezența a cel puțin 2/3 din numărul reprezentanților stabiliți la alin. (1) și ia decizii cu majoritate simplă de voturi.

Art. 57. – Deciziile Consiliului Național al Colegiului Medicilor din România sunt obligatorii pentru colegiile locale și pentru toți medicii care practică medicina în România.

Art. 58. – Atribuțiile Consiliului național sunt:

a) elaborează Statutul Colegiului Medicilor din România, precum și proiectele de modificare a acestuia;

b) elaborează Codul de deontologie medicală, precum și proiectele de modificare a acestuia;

c) colaborează cu Ministerul Sănătății la elaborarea de norme privind exercitarea profesiei de medic pe teritoriul României;

d) colaborează cu Ministerul Sănătății la elaborarea *Nomenclatorului de specialități medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală*;

e) colaborează cu Ministerul Sănătății la elaborarea tematicilor și a metodologiilor concursurilor și examenelor pentru medici;

f) stabilește sistemul de credite de educație medicală continuă, pe baza căruia se evaluează activitatea de perfecționare profesională a medicilor;

g) colaborează cu Ministerul Sănătății la elaborarea criteriilor medicale de selecție a pacienților în cazul unor tipuri de tratamente disponibile în număr limitat;

h) aprobă ghidurile și protocoalele de practică medicală;

i) fixează cotizația care trebuie plătită obligatoriu de către fiecare medic colegiului teritorial;

j) gestionează bunurile Colegiului Medicilor din România și poate să inițieze și să subvenționeze acțiuni interesând profesia medicală, acțiuni de întraajutorare sau de sponsorizare;

k) soluționează, prin comisiile de specialitate, în termen de 30 de zile de la înregistrare, contestațiile formulate împotriva deciziilor date de consiliile județene, respectiv al municipiului București, în conformitate cu regulamentele proprii;

l) alege dintre membrii săi Biroul executiv al Colegiului Medicilor din România;

m) propune adunării generale naționale proiectul privind bugetul de venituri și cheltuieli al Colegiului Medicilor din România;

n) alege dintre membrii săi pe cei care vor forma comisiile de lucru;

o) stabilește indemnizațiile membrilor Biroului executiv și indemnizația de ședință a membrilor Comisiei superioare de disciplină;

p) stabilește condițiile privind desfășurarea de către cabinetele și unitățile medicale a publicității, iar prin comisia de specialitate, aprobă conținutul materialului publicitar;

r) la negocierea anuală a contractului-cadru, Consiliul Național al Colegiului Medicilor din România reprezintă medicii aflați în relații contractuale cu casele de asigurări sociale de sănătate.

Art. 59. – Consiliul Național al Colegiului Medicilor din România aprobă exercitarea ocazională, cu caracter didactic, de instruire, informare și schimb de experiență, a profesiei de medic, de către medicii care nu au calitatea de membru al Colegiului Medicilor din România.

Art. 60. – Consiliul Național stabilește strategia și planul anual de control și supraveghere a modului de exercitare a profesiei de medic.

Art. 61. – Biroul executiv al Colegiului Medicilor din România este format dintr-un președinte, 3 vicepreședinți și un secretar general, aleși în mod individual de către Consiliul național, dintre membrii săi, pe o durată de 4 ani.

Art. 62. – (1) Biroul executiv lucrează legal în prezența a cel puțin 3 dintre membrii săi și aprobă deciziile cu votul a cel puțin 3 membri.

(2) Biroul executiv se întrunește o dată pe săptămână sau ori de câte ori este cazul, la cererea președintelui sau a cel puțin 2 dintre membrii săi. În condițiile stabilite de Statutul Colegiului Medicilor din România, votul poate fi exprimat și prin corespondență sau în format electronic.

Art. 63. – Atribuțiile Biroului executiv sunt următoarele:

a) asigură activitatea permanentă a Colegiului Medicilor din România între ședințele Consiliului Național;

b) aprobă angajarea de personal și asigură execuția bugetului Colegiului Medicilor din România;

c) întocmește raportul anual de activitate și gestiune, pe care îl supune aprobării Consiliului Național;

d) acceptă donațiile, legatele și sponsorizările făcute Colegiului Medicilor din România;

e) execută hotărârile adunării generale naționale și ale Consiliului Național;

f) elaborează și supune spre avizare Consiliului Național proiectul bugetului de venituri și cheltuieli, pe baza bugetelor locale;

g) informează Consiliul Național cu privire la deciziile emise între ședințele Consiliului;

h) îndeplinește orice alte sarcini stabilite de către Consiliul Național.

Art. 64. – Biroul executiv coordonează activitatea comisiilor de lucru ale Consiliului Național al Colegiului Medicilor din România.

Art. 65. – În exercitarea mandatului, membrii Biroului executiv, precum și membrii birourilor consiliilor colegiilor teritoriale vor primi o indemnizație lunară, al cărei quantum va fi aprobat, după caz, de Consiliul Național, respectiv de consiliile colegiilor teritoriale.

Art. 66. – Președintele Biroului executiv al Consiliului Național este președintele Colegiului Medicilor din România.

Art. 67. – Președintele Colegiului Medicilor din România îndeplinește următoarele atribuții:

- a) reprezintă Colegiul Medicilor din România în relațiile cu persoanele fizice și juridice din țară și străinătate;
- b) încheie contracte și convenții în numele Colegiului Medicilor din România, cu aprobarea Biroului executiv;
- c) convoacă și conduce ședințele adunării generale și ale Consiliului Național;
- d) aduce la îndeplinire deciziile Biroului executiv, hotărârile Consiliului Național date în sarcina sa și rezolvă problemele și lucrările curente;
- e) angajează personalul de specialitate și administrativ;
- f) îndeplinește orice alte sarcini stabilite de Consiliul Național ori de Biroul executiv, potrivit legii.

Art. 68. – (1) Nu pot primi sau exercita mandatul de membru al organelor de conducere ale Colegiului Medicilor din România, atât la nivel național cât și teritorial, medicii care dețin funcții de conducere în cadrul Ministerului Sănătății, respectiv al ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie, al structurilor descentralizate ale acestuia ori în cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, precum și al caselor de asigurări de sănătate.

(2) Medicii pentru care, în timpul mandatului de membru al organelor de conducere, a survenit situația de incompatibilitate, sunt suspendați din funcție. Suspendarea durează până la încetarea situației de incompatibilitate sau până la expirarea mandatului.

(3) Numărul de mandate în organele de conducere de la nivel teritorial și național nu este limitat.

Secțiunea a 6-a *Răspunderea disciplinară*

Art. 69. – (1) Medicul răspunde disciplinar pentru nerespectarea legilor și regulamentelor profesiei medicale, a Codului de deontologie medicală și a regulilor de bună practică profesională, a Statutului Colegiului Medicilor din România, pentru nerespectarea deciziilor obligatorii adoptate de organele de conducere ale Colegiului Medicilor din România, precum și pentru orice fapte săvârșite în legătură cu profesia, care sunt de natură să prejudicieze onoarea și

prestigiul profesiei sau ale Colegiului Medicilor din România.

(2) Răspunderea disciplinară a membrilor Colegiului Medicilor din România, potrivit prezentei legi, nu exclude răspunderea penală, contravențională, civilă sau materială, conform prevederilor legale.

Art. 70. – (1) Plângerea împotriva unui medic se depune la colegiul al cărui membru este medicul. În cazul medicilor cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, plângerea se depune la colegiul în raza căruia medicul își desfășoară activitatea.

(2) Biroul Consiliului dispune trimiterea dosarului disciplinar la comisia de disciplină.

(3) Împotriva deciziei de respingere a plângerii, persoana care a făcut plângerea poate depune contestație la colegiul a cărui decizie se contestă. Aceasta se soluționează de către Biroul executiv al Consiliului Național.

(4) Plângerile împotriva unui membru al organelor de conducere de la nivel teritorial sau național se înaintează Comisiei superioare de disciplină.

Art. 71. – (1) În cadrul fiecărui colegiu teritorial se organizează și funcționează comisia de disciplină, independentă de conducerea colegiului, care judecă în complete de 3 membri abaterile disciplinare săvârșite de medicii înscrși în acel colegiu.

(2) La nivelul Colegiului Medicilor din România se organizează și funcționează Comisia superioară de disciplină, independentă de conducerea colegiului, care judecă în complete de 5 membri contestațiile formulate împotriva deciziilor comisiilor de disciplină teritoriale.

(3) Unul dintre membrii comisiilor de disciplină este desemnat de direcțiile de sănătate publică, la nivel teritorial și de către Ministerul Sănătății, la nivelul Comisiei superioare de disciplină.

(4) Procedura judecării abaterilor este prevăzută în Statutul Colegiului Medicilor din România.

Art. 72. – (1) Membrii comisiilor de disciplină de la nivelul colegiului teritorial sunt aleși de către adunarea generală a colegiului, iar membrii Comisiei superioare de disciplină vor fi aleși de către adunarea generală națională.

(2) Membrii comisiilor de disciplină vor fi aleși din rândul medicilor primari cu o vechime în profesie de peste 7 ani și care nu au avut abateri disciplinare în ultimii 5 ani.

(3) Funcția de membru al comisiei de disciplină este incompatibilă cu orice altă funcție în cadrul Colegiului Medicilor din România.

(4) Durata mandatului membrilor comisiilor de disciplină este de 6 ani.

(5) Calitatea de membru al comisiilor de disciplină încetează prin deces, demisie, pierderea calității de membru al Colegiului Medicilor din România ori prin numirea unui alt reprezentant în cazul membrilor desemnați de către Ministerul Sănătății sau direcția de sănătate publică.

Art. 73. – (1) Membrii comisiilor de disciplină se aleg prin vot secret și pe baza candidaturilor depuse.

(2) La nivel teritorial se va alege un număr de 5-9 membri, iar la nivelul național, 10.

(3) Membrii comisiilor de disciplină își vor alege un președinte care conduce activitatea administrativă a comisiilor de disciplină.

(4) Președintele comisiei de disciplină prezintă adunării generale raportul anual al activității comisiei de disciplină.

Art. 74. – (1) Sancțiunile disciplinare sunt:

a) mustrare;

b) avertisment;

c) vot de blam;

d) amendă de la 1.000.000 lei la 15.000.000 lei. Plata amenzii se va face în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii disciplinare. Neachitarea în acest termen atrage suspendarea de drept din exercițiul profesiei, până la achitarea sumei;

e) interdicția de a exercita profesia ori anumite activități medicale pe o perioadă de la o lună la un an;

f) retragerea calității de membru al Colegiului Medicilor din România.

(2) Retragerea calității de membru al Colegiului Medicilor din România operează de drept pe durata stabilită prin hotărâre definitivă de instanțele judecătorești cu privire la interzicerea exercitării profesiei.

(3) La sancțiunile prevăzute la alin.(1) se poate prevedea, după

caz, obligarea celui sancționat la efectuarea unor cursuri de perfecționare sau de educație medicală, ori alte forme de pregătire profesională.

Art. 75. – (1) Decizia pronunțată se comunică persoanei sancționate, persoanei care a făcut sesizarea, Ministerului Sănătății, Biroului executiv al Colegiului Medicilor din România și persoanei cu care medicul sancționat are încheiat contractul de muncă.

(2) În termen de 15 zile de la comunicare, persoana sancționată, persoana care a făcut sesizarea, Ministerul Sănătății, președintele colegiului teritorial sau Președintele Colegiului Medicilor din România pot contesta decizia pronunțată de comisia de disciplină a colegiului teritorial.

Art. 76. – (1) Acțiunea disciplinară poate fi pornită în termen de cel mult 6 luni de la data săvârșirii faptei sau de la data cunoașterii consecințelor prejudiciabile.

(2) Sancțiunile prevăzute la art.74 alin.(1) lit.a)-d) se radiază în termen de 6 luni de la data executării lor, iar cea prevăzută la lit.e), în termen de un an de la data expirării perioadei de interdicție.

(3) În cazul aplicării sancțiunii prevăzute la art.74 alin.(1) lit.f), medicul poate face o nouă cerere de redobândire a calității de membru al colegiului după expirarea perioadei stabilite prin hotărâre judecătorească definitivă de interdicție a exercitării profesiei, sau după 2 ani de la data aplicării sancțiunii de către comisiile de disciplină. Redobândirea calității de membru al Colegiului Medicilor din România se face în condițiile prezentei legi.

(4) În situația în care, prin decizia comisiei de disciplină, au fost dispuse și măsurile prevăzute la art.74 alin.(3), radierea sancțiunii se va face numai după prezentarea dovezii aducerii la îndeplinire a măsurii dispuse de comisia de disciplină.

(5) Repetarea unei abateri disciplinare până la radierea sancțiunii aplicate constituie o circumstanță agravantă, care va fi avută în vedere la aplicarea noii sancțiuni.

Art. 77. – (1) Ancheta disciplinară se exercită prin persoane desemnate în acest scop de către biroul consiliului colegiului teritorial sau, după caz, de către Biroul executiv al Colegiului Medicilor din România.

(2) Unitățile sanitare sau cele de medicină legală au obligația de a pune la dispoziția comisiilor de disciplină sau a persoanelor desemnate cu investigarea abaterilor disciplinare documentele medicale solicitate, precum și orice alte date și informații necesare soluționării cauzei.

Art. 78. – Împotriva deciziei de sancționare a Comisiei superioare de disciplină, în termen de 15 zile de la comunicare, medicul sancționat poate formula o acțiune în anulare la Secția de contencios administrativ a tribunalului în raza căruia își desfășoară activitatea.

Secțiunea a 7-a *Venituri și cheltuieli*

Art. 79. – Veniturile Colegiului Medicilor din România se constituie din:

- a) taxa de înscriere;
- b) cotizațiile lunare ale membrilor;
- c) contravaloarea serviciilor prestate membrilor sau persoanelor fizice și juridice, inclusiv din organizarea de cursuri și alte forme de educație medicală continuă;
- d) donații și sponsorizări de la persoane fizice și juridice;
- e) legate;
- f) drepturi editoriale;
- g) încasări din vânzarea publicațiilor proprii;
- h) fonduri rezultate din manifestările culturale și științifice;
- i) alte surse.

Art. 80. – (1) Cotizațiile datorate și neplătite în termenul fixat de către consiliul colegiului teritorial de către membrii Colegiului Medicilor din România determină plata unor penalități de întârziere în cuantumul prevăzut de dispozițiile legale aplicabile instituțiilor publice.

(2) Aceeași penalitate se va aplica și colegiilor teritoriale care nu varsă partea de cotizație datorată.

Art. 81. – (1) Neplata cotizației datorate de membrii Colegiului Medicilor din România pe o perioadă de 6 luni și, după atenționarea scrisă a consiliului colegiului local, se sancționează cu suspendarea calității de membru până la plata cotizației datorate.

(2) Sancțiunea se aplică de către comisia de disciplină a

colegiului teritorial, la sesizarea comisiei administrative și financiar-contabile a colegiului teritorial.

Art. 82. – Pentru serviciile prestate perscanelor care nu sunt membre ale Colegiului Medicilor din România, tarifele se stabilesc, după caz, de către Consiliul Național, respectiv de către consiliul colegiului teritorial.

Art. 83. – Veniturile pot fi utilizate pentru cheltuieli cu organizarea și funcționarea, cheltuieli de personal, cheltuieli materiale și servicii, cheltuieli de capital, perfecționarea pregătirii profesionale, acordarea de burse prin concurs medicilor, întrajutorarea medicilor cu venituri mici, crearea de instituții cu scop filantropic și științific, acordarea de premii pentru membrii cu activități profesionale deosebite, alte cheltuieli aprobate, după caz, de consiliul colegiului teritorial, respectiv de Consiliul Național al Colegiului Medicilor din România.

CAPITOLUL IV DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Art. 84. – (1) În vederea facilitării accesului la exercițiul profesiei de medic pe teritoriul României, Ministerul Sănătății, în colaborare cu Colegiul Medicilor din România, recunoaște calificările de medic dobândite în conformitate cu normele Uniunii Europene, într-un stat membru al Uniunii Europene, într-un stat aparținând Spațiului Economic European sau în Confederația Elvețiene, de cetățenii acestor state, iar încadrarea în muncă se face conform legii.

(2) Normele privind recunoașterea diplomelor, certificatelor și titlurilor de medic, eliberate de un stat membru al Uniunii Europene, de un stat aparținând Spațiului Economic European și de Confederația Elvețiană cetățenilor acestora, se elaborează de către Ministerul Sănătății, în colaborare cu Colegiul Medicilor din România, și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(3) *Nomenclatorul de specialități medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală* se elaborează de către Ministerul Sănătății și se aprobă prin ordin al ministrului sănătății.

Art. 85. – Atribuțiile Colegiului Medicilor din România nu pot fi exercitate de nici o altă asociație profesională. Membrii Colegiului Medicilor din România pot face parte și din alte asociații profesionale.

Art. 86. – (1) Actualele organe de conducere ale Colegiului Medicilor din România de la nivel național și teritorial vor rămâne în funcție și își vor exercita mandatul până la împlinirea duratei pentru care au fost alese.

(2) În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a noului Statut al Colegiului Medicilor din România se vor organiza comisii de disciplină, în condițiile prezentei legi.

Art. 87. – Statutul Colegiului Medicilor din România, Codul de deontologie medicală, cu modificările și completările ulterioare, precum și deciziile Consiliului Național care privesc organizarea și funcționarea Colegiului Medicilor din România sau drepturile și obligațiile acestora ca membrii ai Colegiului Medicilor din România se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 88. – Colegiul Medicilor din România, înființat și organizat potrivit prezentei legi, este continuatorul de drept al Colegiului Medicilor din România, înființat potrivit legilor anterioare. Drepturile și obligațiile anterior născute vor trece în patrimoniul noii instituții, organizate potrivit prezentei legi.

Art. 89. – Medicul este obligat să încheie o asigurare de răspundere civilă pentru greșeli în activitatea medicală.

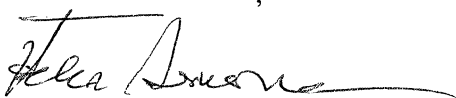
Art. 90. – În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, administrația publică locală, prin consiliile județene și Consiliul general al municipiului București, va da în administrare colegiilor județene, respectiv al municipiului București și Colegiului Medicilor din România, spații corespunzătoare pentru desfășurarea activității.

Art. 91. – (1) Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă Legea nr.74/1995 privind exercitarea profesiei de medic, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Medicilor din România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.650 din 12 decembrie 2000, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

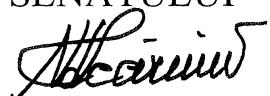
Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, în condițiile articolului 77 alineatul (2), cu respectarea prevederilor articolului 75 și ale articolului 76 alineatul (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

Valer Dorneanu

PREȘEDINTELE
SENATULUI

Nicolae Văcăroiu

București, 28 iunie 2004
Nr. 306